

»Verden har i dag anbragt sig på to krudttønder«, sagde Clinton, »og de kan blive antændt når som helst. Den ene er fattigdommen med den globale sundhedskrise og de uhyrlige forskelle i levestandard, uddannelse, indflydelse. Den anden er den nu hundredårige opvarmning af jorden, som med fortsatte temperaturstigninger om blot to årtier bliver katastrofalt uholdbar«.

Endvidere sagde Bill Clinton, at krisen med fare for transnational terror kun kan afværges med politik, ikke med våben.

Vi kunne vel nok have ønsket, at han havde sagt det, mens han var præsident. Nu ser vi frem til de taler, vi får fra statsministeren og udenrigsministeren, når det er forbi med deres periode her.

Men kort før sin afgang fik Clinton dog udvirket en efterretningsrapport om truslerne mod verden de næste 15 år, der ifølge New York Times konkluderede, at USA's største sikkerhedsrisiko om 15 år ville være vandmangel for op imod halvdelen af globens befolkning, over 3 milliarder mennesker.

Til Clintons advarsel – længe før 11. september – kom lignende ord fra andre med indsigt og mod til at vide af det, man ser; først og fremmest må vel chefen for Verdensbanken, James D. Wolfensohn, nævnes. Aldrig tøver han med at understrege betydningen af at sætte langt mere seriøst ind i fattigdomsbekæmpelsen, end man gør nu.

Så sent som den 8. november erklærede fem udviklingsministre, hvoriblandt den danske, med hensyn til EU's udviklingsbistand, at en fordobling af EU's udviklingsbistand i løbet af de næste 5 år vil være et kraftfuldt signal. Den globale koalition mod fattigdom har akut behov for opbakning.

Kl. 14.05

Samtidig har den danske bistand fået topkarakter af OECD, hvis DAC-rapport flere gange har givet dansk bistand ros, og i det store review, gennemgangen af dansk bistand fra 1999, glæder man sig også over, at den ser ud til at være holdbar både i volumen og kvalitet.

Der er jo stærk og bred opbakning til den, sagde man fra OECD. Ak ja. Regeringen skærer nemlig nu i de allerfattigstes tilskud, i aids-bekæmpelse, i vandforsyning og skolegang og basal sundhed, i udvikling af demokratiprojekter, i den fortræffelige miljøbistand osv. Hvorfor gør man det? Der er forsøgt flere undskyldninger, men de er vage og pinlige.

Måske skal man glæde sig over, at regeringen dog skammer sig over sit gnieri ved at friholde velhavende danskere for skattestigninger. Dette ulyksalige skattestop koster i sig selv, og dertil kommer så de mange løfter. Men hvis regeringen ikke må ramme vælgernes pengepung, er der jo kun verdens fattigste til at betale. Hvor lu-set.

Jeg håber, vi tager fejl. At regeringen indser, at den hurtigst muligt må iføre sig førertrøjen igen og lægge sig forrest som én, der pacer resten af holdet og ikke som nu ligner én, der signalerer, at vi godt kan gear ned og tage den med ro.

Besvarelse

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fattigdommen i verden er en af vor tids største udfordringer. Skal fattigdom udryddes, kræver det først og fremmest, at ulandene selv fører en fornuftig politik. Når det sker, så skal de rige lande til gengæld også stå klar med bistand, vel at mærke en bistand, der effektivt kommer de fattige til gode, og her er der brug for nytænkning.

Danmark skal turde at gå nye veje i kampen mod fattigdom. Bistanden skal gøres bedre, den skal gøres mere effektiv. Der skal ny dynamik i samarbejdet med vore partnerlande med mere fokus på de fattige og større krav til regeringerne i ulandene om at vise respekt for menneskerettigheder og for demokrati.

Regeringen har lanceret en række nye initiativer på særlige områder, som vi giver prioritet. Det drejer sig om genopbygningsbistand til Afghanistan på 200 mio. kr. Det gælder en styrket indsats mod hiv/aids på 110 mio. kr. Det gælder en særlig pulje på 70 mio. kr. til fattigdomsbekæmpelse og fremme af kvinders rolle i udviklingsprocessen samt i det hele taget øget fokus på erhvervsudvikling og integration af udviklingslandene i det internationale handelssamarbejde.

Regeringen tilslutter sig FN's målsætning om at halvere den andel af verdens befolkning, som lever i yderste fattigdom inden 2015, og derfor skal den direkte fattigdomsbekæmpelse styrkes i dansk bistand.

Her i 2002 vil den samlede danske bistand være på omkring 13,9 mia. kr., og det svarer skønsmæssigt til en bistandsprocent på ca. 1 af bruttonationalindkomsten opgjort efter de inter-